

ЕНДЕМІЯ (від *ен...* і *δῆμος* — народ) — постійна наявність на даній території захворюваності населення на певну хворобу, спричинена відповідними соціальними і (або) природними умовами регіону. Е. зумовлює комплекс специфіч. для місцевості природ. чинників: ареал тварин — джерел та членистоногих — носіїв збудників інфекції, можливість збереження збудників поза організмом тварини. У назвах ендеміч. захворювань часто відображено притаманну їм сезонність, пов'язану з періодом найвищої активності тварин і членистоногих (кліщовий, або весняно-літній енцефаліт, комариний, або осін. енцефаліт тощо), та прив'язаність

до геогр. регіонів (далекосхідна лихоманка, афр. трипаносомоз та ін.). Найвищими є показники захворюваності на інфекц. хвороби, носії збудників яких — комарі, москіти, мухи, нижчими — у разі їх передачі блохами, найнижчими — кліщами. Неінфекц. Е. зумовлені дефіцитом у біосфері окремих регіонів певних хім. елементів, напр., йоду (*ендемічний зоб*), або їхнім надміром, напр., фтору (ендеміч. флюороз). Під поняттям «статист. Е.» розуміють тривале регіонал. підвищення захворюваності на певні хвороби залежно від активності соц.-профілакт. заходів (напр., черев. тиф, дизентерія).

Л. А. Пиріг

Бібліографічний опис:

Ендемія / Л. А. Пиріг // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17871>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).